

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 78/2565

ศาลแพ่ง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท อ. จำกัด โจทก์ บริษัท ส. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท อ. จำกัด ยื่นฟ้อง บริษัท ส. ที่ 1 การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ 2 จำเลย ขอให้
จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในมูลหนี้ตามสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ในงานติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทาง
แบบเงินสด(Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ และสัญญาซื้อขายสินค้า ศาลแพ่ง
และศาลปกครองกลางมีความเห็นพ้องกันว่า คดีในส่วนที่ฟ้องให้รับผิดชอบตามมูลหนี้สัญญาซื้อขาย
สินค้านี้ระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณา
พิพากษาของศาลยุติธรรม คำฟ้องในข้อหานี้จึงไม่เป็นกรณีเขตอำนาจศาลขัดแย้งกันตามมาตรา
10 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.
2542 ที่คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลจะรับวินิจฉัย คดีคงมีปัญหาคือ
วินิจฉัยเฉพาะคำฟ้องเกี่ยวกับสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ของจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้รับจ้างงาน
ติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อที่จะ
ได้รับเงินค่าจ้างจากจำเลยที่ 2 ซึ่งโจทก์อ้างว่า จำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ โดย
กำหนดให้จำเลยที่ 2 ยอมให้โจทก์เป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องจากจำเลยที่ 2 โดยตรง ซึ่งจำเลยที่ 1 ได้
ทำหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิรับเงินไปยังผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบแล้ว
แต่จำเลยที่ 2 ไม่ชำระเงินให้แก่โจทก์ตามหนังสือสัญญาโอนสิทธิ กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับ
สัญญาจ้างเหมาติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทาง ในงานติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด
(Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 แต่โดยที่
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4)
บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองเท่านั้น
กรณีมีปัญหาคือพิจารณาว่า สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย จำเลยที่ 2 เป็นนิติบุคคลประเภทรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 6
แห่งพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550 เรียกโดยย่อว่า กทพ. มี
วัตถุประสงค์ในการสร้างหรือจัดให้มีทางพิเศษด้วยวิธีใด ๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ
รวมทั้งดำเนินงานหรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับทางพิเศษหรือที่
เป็นประโยชน์แก่ กทพ. ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงมีฐานะเป็น "หน่วยงานทาง
ปกครอง" ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
2542 สัญญาจ้างเหมาติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางฯ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 จึงเป็น
สัญญาที่มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง การที่จำเลยที่ 2 ตกลงทำสัญญากับจำเลย
ที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ให้จำเลยที่ 1 เข้าดำเนินการติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด
(Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ ซึ่งถือว่าเป็นสาธารณูปโภคที่รัฐจัดให้มีขึ้นเพื่อ
อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และประชาชนสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้โดยตรง สัญญาจ้างเหมา
ติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางฯ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 จึงเป็นสัญญาที่จัดให้มีสิ่ง

สาธารณูปโภคสาธารณะ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น เมื่อข้อพิพาทตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นข้อพิพาทอันเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างงานติดตั้งระบบเก็บค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นสัญญาทางปกครอง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/78/2565>